

*Ce a făcut
marchizul
când a aflat*

Când a venit *Daivau*

POVESTE
BIRMANEZĂ

Într-o noapte înnorată, paznicul unei cirezi de vite stătea întins în coliba din mijlocul pășunii și se uita la cer prin găurile din acoperiș, cugetând cu glas tare:

— Ia uitate ce nori negri se strâng! Dacă vine un hoț, mă descurc eu cu el. Și un tigru dacă vine, îi dau eu de cap. Dar dacă vine *daivau*, e vai și-amar!

Fără știrea paznicului, pe acoperișul colibeii pândea un Hoț, iar sub colibă se ascundea un Tigru. Amândoi se aflau acolo așteptând ca paznicul să adoarmă, ca să-i poată fura din vite.

Hoțul nu știa de prezența Tigrului. Nici Tigru nu știa de prezența Hoțului. Dar, încă și mai important, niciunul dintre ei nu știa că *daivau*, în limba locului, însemna „ploaie”. Și de aceea, când îl auziră pe paznic vorbind, îi apucă tremuriciul de spaimă:

— Oare cine-i acest *Daivau* înfricoșător, care bagă spaima până și în paznicii cei mai viteji?

Nu după multă vreme, începu să plouă cu fulgere și tunete. Speriat, Hoțul sări de pe acoperiș taman în clipa în care Tigru, speriat și el, ieși de sub casă. Și astfel se întâmplă că Hoțul căzu drept în spinarea Tigrului.

Hoțul crezu că Tigru este înspăimântătorul *Daivau*, care l-a înhățat ca să-i facă de petrecanie. Tigru o luă și el la goană din toate puterile, gândind că cel din spinarea lui e înfricoșătorul *Daivau*, care încearcă să-i rupă gâtul. Și fugi, și fugi toată noaptea cu Hoțul în spinare.

Când se crăpă de ziuă, Hoțul își dădu seama că se află în spinarea unui tigru oarecare. Văzând un copac mare și uscat pe

marginea potecii, sări de pe tigru și se ascunse într-o scorbură.

Dar Tigrul continuă să alerge înnebunit, strigând cât îl țineau bojocii:

— Fugiți de pe cărare! Vine Daivau-Călare! Fugiți de pe cărare! Vine Daivau-Călare!

Tigrul fugi până dădu nas în nas cu Maimuța.

— Ce-ai pățit? îl întrebă ea pe Tigru. Cine te-a pus pe fugă în halul ăsta?

Tigrul se opri și-i povesti toată pățania. Dar Maimuța nu putea crede o asemenea întâmplare. Îi ceru Tigriului s-o conducă la copacul unde ar pândi teribilul Daivau. O luară înapoi până la locul cu pricina. Maimuța adulmecă în jurul copacului și fu de acord că, într-adevăr, cineva se ascundea în trunchiul găunos, dar că ar trebui să aștepte acolo fiindcă, oricine ar fi acel cineva, mai devreme sau mai târziu avea să iasă, răzbit de foame.

Maimuța se rezemă de copac și se puse pe așteptat. Tigrul, care mai prinsese curaj, se învoi să îi țină tovărășie. Iar Hoțul, ascuns în trunchi, dibui că în trupul bătrân al copacului sunt două scorburi, prin care își scoase mâinile afară. Cu stânga îi dădu o palmă peste spinare Tigriului, iar cu dreapta trase Maimuța de coadă. Apoi se vârî înapoi în ascunzătoare.

Cele două animale săriră cât colo de spaimă și o luară la goană urlând:

— Fugiți de pe cărare! Vine Daivau-Călare-Trage-de-Cozi-Dă-Palme-pe-Spinare!

Și fugiră, fugiră de le ieșiră ochii din cap, până când se întâlniră cu Iepurele, care se spăla pe urechi într-o poiană.

— Ce-i cu hărmălaia asta? se stropși Iepurele la cei doi fugari. Ați înnebunit de urlați așa? Treziți toată pădurea!

Tigrul și Maimuța se opriră, își traseră un pic sufletul și-i

povestiră Iepurelui prin ce trecuseră. Dar Iepurele nu putea crede nici în ruptul capului povestea cu Daivau-Călare-Trage-de-Cozi-Dă-Palme-pe-Spinare, așa că dori să vadă cu ochii lui locul faptei.

Între timp, Hoțul ieșise din vizuina lui și se urcase tocmai în vârful copacului găunos, ca să-și dea seama unde se află și să-și găsească drumul spre casă. Când văzu cele trei animale oprindu-se la poalele copacului, se gândi că Iepurele, cunoscut în tot ținutul pentru înțelepciunea lui, dibuise toată daravela și i-o dezvăluise Tigrului. Iar acesta, mânios, venise acum să-l sfâșie. Atât de tare se sperie Hoțul, încât începu să tremure vârtos. Își pierdu echilibrul și căzu din copac drept peste capetele celor trei animale.

În învălmășeală, Hoțul se ridică repede și o luă la goană spre apus, iar Tigru, Maimuța și Iepurele o tuliră îngrozite către răsărit, urlând ca din gură de șarpe:

— Fugiți de pe cărare! Vine Daivau-Călare-Trage-de-Cozi-Dă-Palme-pe-Spinare-și-în-Cap-îți-Sare! Fugiți de pe cărare! Vine Daivau-Călare...

